

nedsat til 100.000 kr. pr. husstand, hvorved det tilsigtes at opnå et mere rimeligt forhold mellem erstatningsydelseerne til sikrede, der, uanset bidrag af samme størrelse, på grund af forskel i indboets værdi tillægges erstatningsydelser af forskellig størrelse.

Endvidere fremhæves, at udvalget har fundet det rimeligt, at krigsskader på fast ejendom erstattes efter princippet om fuld- og nyværdiforsikring i samme udstrækning, som brandforsikringselskaberne yder dækning efter dette princip.

Blandt de øvrige foreslåede ændringer ønsker udvalget endelig at pege på, at lovforslaget foreslås ændret således, at betaling af endeligt krigsforsikringsbidrag i princippet vil være tidligere ejere af de sikrede værdier uvedkommende. Ved køb og salg af fast ejendom vil parterne dog ved købesummens fastsættelse kunne tage et forventet endeligt krigsforsikringsbidrag i betragtning.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af handelsministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan principielt ikke tiltræde lovforslaget, men opfordrer handelsministeren til at fremsætte nyt lovforslag hvilende på skattesystemet og henviser i denne forbindelse til den af det af handelsministeren nedsatte udvalg af 1. december 1959 afgivne foreløbige betænkning om opgørelse og dækning af krigsskader, siderne 34—37.

Som begrundelse herfor skal anføres følgende:

Den forsikringsmæssige ordning vil efter mindretallets opfattelse medføre unødige administrative omkostninger for de forsikrede og give befolkningen en falsk tryghedsfølelse, som ikke kan tilgodeses, dersom Danmark igen skulle blive inddraget i — eller ramt af — krigshandlinger i større omfang.

Det er da også erkendt, at man må se den kendsgerning i øjnene, at staten kan komme ind i billedet, dersom store skader forekommer. Mindretallet mener derfor principielt, at det er rimeligt, at samfundet

som helhed bærer de økonomiske byrder ved krigsskader, og at krigsforsikringsordningen vil være mere kompliceret og dermed mere byrdefuld for store dele af befolkningen, end en ordning, der hviler på skattesystemet.

Mindretallet erkender, at lovforslaget med de ændringer, der siden fremsættelsen er stillet, har forbedret forslaget, men kan af de ovenfor anførte grunde ikke medvirke til forslagets endelige gennemførelse.

Ændringsforslag

til

forslag til lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.

Af *handelsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

1) Paragraffen affattes således:

„§ 2. De værdier, der er omfattet af loven, forsikres mod krigsskade opstået i forsikringstiden.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter tidspunktet for oprettelsen af de i loven omhandlede krigsforsikringsforbund og bestemmer, hvornår de skal indstille deres virksomhed. Endvidere fastsætter handelsministeren, fra hvilket tidspunkt forbundenes forsikringsmæssige ansvar skal anses at være indtrådt, og hvornår det skal opføre (forsikringstiden). For værdier, der kun kan forsikres efter derom foretaget anmeldelse, indtræder det forsikringsmæssige ansvar (forsikringstiden) dog tidligst, når anmeldelsen er kommet frem til vedkommende forbund, jfr. dog § 38, stk. 1, 3. pkt.“

Til § 4.

2) De første 2 linjer udgår, og i stedet indsættes:

„De værdier, der er omfattet af loven, henføres som nedenfor nærmere angivet til følgende 5 krigsforsikringsforbund.“

3) I stk. 1, I, udgår ordene „i byerne“.

(Vedtages ændringsforslaget, foretages tilsvarende ændringer i § 4, stk. 2, I, i overskriften til kapitel 2 og i § 5).